



Arrest

nr. 136 093 van 12 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 3 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 november 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 13 januari 2014 een eerste asielaanvraag in. Op 13 maart 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.2. Verzoeker diende op 12 mei 2014 een tweede asielaanvraag in

1.3. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing. De commissaris-generaal besliste op 21 mei 2014 om deze tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen.

1.4. Op 30 september 2014 vroeg verzoeker een derde maal asiel aan. De commissaris-generaal nam op 17 november 2014 een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

1.5. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger van Arabische origine en bent u afkomstig uit Teheran. Op 13 januari 2014 vroeg u voor het eerst asiel aan. U haalde aan in Iran problemen gekend te hebben met de Iraanse ordediensten als gevolg van het drinken van alcohol. Op 13 maart 2014 weigerde het Commissariaat-generaal u de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aangezien er geen enkel geloof kon gehecht worden aan uw asielrelaas. U ging tegen deze beslissing niet in beroep en diende op 12 mei 2014 een tweede asielaanvraag in. U heeft België niet verlaten sinds uw eerste asielaanvraag en stelde al uw problemen die ertoe geleid hebben uw land te verlaten en asiel te vragen reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag uiteengezet te hebben. Bij een terugkeer vreesde u een langdurige gevangenisstraf of de dood. Het Commissariaat-generaal besliste op 21 mei 2014 om uw tweede asielaanvraag niet in overweging te nemen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. U keerde niet terug naar Iran. U leefde illegaal in België en vroeg op 30 september 2014 voor een derde maal asiel aan. Drie maanden geleden leerde u een Iraniër, M. genaamd, kennen. Na jullie tweede of derde ontmoeting begon hij u te prediken. Hij vertelde u over het christendom en Jezus. Hij gaf u een door hemzelf geschreven brochure over Jezus om te lezen. Een maand later gaf hij u de bijbel. Omdat u in de illegaliteit leefde, kon u zich niet verdiepen in dit boek of in de leerstof, maar af en toe las u erin. De gedachte dat u door gelovig te worden en christen te worden al uw zonden zullen vergeven worden, was voor u interessant gezien dat in de islam niet bestaat. Vervolgens hebt u met hem gesproken en gezegd dat u ook christen wilde worden. U maakte met hem een afspraak in het huis van een zekere A. op 4 oktober 2014. Op die dag was een zekere pastoor D. H. genaamd daar aanwezig samen met M.. Jullie praatten een beetje en hij vroeg u of u geloofde in Jezus Christus en hem wilde aanvaarden als de persoon die zich heeft geofferd voor de zonden van de mens. Vervolgens heeft hij een gebed voorgelezen, hebt u uw zonden opgenoemd en afgezworen en werd u gedoopt. Een filmpje van het gebed samen met de pastoor en M. staat op de website www.carelinks.net. Sindsdien bent u protestant. U bent nog nooit naar een kerk geweest. U hebt zich geïnformeerd over protestantse kerken maar had het geld nog niet om daarnaartoe te kunnen gaan. U bidt en leest soms in uw boeken. Bij een terugkeer vreest u de doodstraf omwille van uw bekering. Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende stukken neer: een doopcertificaat van Carelinks, Christadelphian ministries, waaruit blijkt dat u werd gedoopt in Antwerpen op 4 oktober 2014 door pastoor D. H.; een brief d.d. 4 oktober 2014 geschreven door D. H. waaruit blijkt dat u werd gedoopt en dat u als gevolg hiervan een vrees hebt bij terugkeer naar Iran; een origineel duplicaat van uw shenasnameh (Iraans geboorteboekje) en een papier met enkele adressen. Tijdens uw gehoor legde u ook een bijbel neer en een boek van carelinks. Wat betreft de door u aangehaalde problemen in het kader van uw eerste asielaanvraag, verklaarde u hiervoor nog steeds te vrezen bij een terugkeer naar Iran en als bewijs hiervan legt u een usb-stick neer met hierop een kopie van een convocatiebrief d.d. 3/7/1393 (25 september 2014) waaruit blijkt dat u werd opgeroepen door de algemene en revolutionaire rechtbank voor verstoring van de openbare orde en veiligheid en een gevecht met een agent van de basidj (mobilisatie van verdrukten).

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet onderzoekt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt het Commissariaat-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag ten dele steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet. U hebt immers een

convocatiebrief neergelegd ter staving van uw verklaring in het kader van uw eerste asielaanvraag (3de AA DVZ, vraag 15 en 18). In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. U hebt hiertegen geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Evenmin werpt de door u neergelegde kopie van een convocatiebrief een ander licht op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag. Er dient immers gewezen te worden op het feit dat documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen te kaderen in een geloofwaardig asielrelaas, hetgeen, zoals reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag is gebleken, niet het geval is.

Verder haalt u in het kader van uw derde asielaanvraag aan te zijn bekeerd tot het protestantisme en te zijn gedoopt op 4 oktober 2014 (4de AA DVZ, vraag 15 en CGVS, p. 1-2). Er kan echter fundamenteel worden getwijfeld aan de oprechtheid van uw bekering tot protestant. In oktober 2014 liet u zich dopen door pastoor D. H., verbonden aan de 'Christadelphians', een aftakking van de protestanten. Vastgesteld moet worden dat u in feite geen notie heeft van de specifieke eigenheden van de Christadelphians terwijl u wel door hen werd gedoopt. Zelf haalde u aan als protestant te zijn gedoopt en had u nog nooit het woord Christadelphian in de mond genomen vooraleer u hiermee werd geconfronteerd (CGVS, p. 6-10). U kon louter en alleen vertellen dat de Christadelphians een tak vormen van het protestantisme. U wist niet te vertellen wat het betekent om als Christadelphian gedoopt te zijn en in wat zij geloven. U kon enkel zeggen dat het draait om Jezus Christus en dat trouwens alle takken van het christendom geloven in Jezus. Ook toen u expliciet werd gevraagd naar de eigenheden van de Christadelphians moest u het antwoord schuldig blijven. U kon alleen maar opperen dat u het Engelstalige boek van de Christadelphians nog niet had gelezen en alleen de bijbel had gelezen (CGVS, p. 9-10). Dat de oprechtheid van uw bekering op de helling staat blijkt temeer uit het feit dat uw verklaringen in verband met uw geloof niet stroken met de visie van de Christadelphians door wie u nota bene werd gedoopt. Zo stelt u dat God zowel Jezus is als ook de heilige geest en benoemt u dit principe als de drievuldigheid (CGVS, p. 4-5). M., de Iraniër die u in uw nieuwe geloof heeft ingewijd, heeft u hierover verteld (CGVS, p.4-5). De heilige drievuldigheid ('trinity') wordt echter door de Christadelphians verworpen. Naast het feit dat de eigenheden van de Christadelphians u onbekend zijn, is ook uw algemene kennis over het christendom ontoereikend. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u niet goed het verschil vatte tussen het oude testament en het nieuwe testament. Toen u werd gevraagd of u het nieuwe testament al had gelezen, antwoordde u dat u slechts weinig had gelezen. U vervolgde met het verhaal over Adam en Eva die uit het paradijs werden gezet door God, u vermeldde de profeet Abraham en de profeet Jozef en het moment dat God aan Mozes verscheen. Gevraagd welk deel van het boek u aan het vertellen was, antwoordde dat dit het begin van het boek is. Vervolgens nogmaals gevraagd of u het nieuwe testament gelezen hebt, antwoordde u dat wat u aan het vertellen was in het nieuwe testament staat (CGVS, p. 7-8). Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dus dat u niet het verschil kon aanduiden tussen het nieuwe testament en oude testament aangezien u verhalen en personen die voorkomen in het oude testament toeschreef aan het nieuwe testament. Van iemand die beweert bekeerd te zijn tot een tak van het protestantisme en verklaart dat alles draait om Jezus Christus, kan worden verwacht dat hij de inhoud het nieuwe testament goed kent. In het licht van bovenstaande is het vreemd dat u wel weet dat het nieuwe testament door vier evangelisten is geschreven. Niettemin kon u slechts één evangelist, Lucas, duidelijk bij naam noemen (CGVS, p. 12). Voorts kon u slechts een drietal namen geven van de leerlingen van Jezus. U sprak over het feit dat Jezus na drie dagen is verrezen (CGVS, p. 4), maar u kon echter niet zeggen wat er wordt gevierd op Pasen (CGVS, p. 14). U twijfelde of de geboorte van Jezus op 24-25 september of december viel. Andere christelijke feestdagen kon u niet noemen (CGVS, p. 13-14). U kon evenmin duiden wat een parabel in de context van de bijbel betekent en kon geen voorbeeld geven. Ook toen u werd geconfronteerd met enkele titels van parabels – verhalen die de kern van de leer/boodschap van Jezus Christus uitmaken –, zoals de parabel van de zaaier of de parabel van de parel, was dit voor u onbekend (CGVS, p. 13). Gelet op uw zeer gebrekkige kennis aangaande de kern van de leer van Jezus Christus kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan de oprechtheid van uw bekering. Het machtig zijn van de kern van een nieuwe religie mag beschouwd worden als een minimumvereiste alvorens te kunnen spreken van een oprechte interesse die kan lijden tot het zich effectief bekeren en aansluiten bij die nieuwe religie. Het feit dat u verklaart te zijn gedoopt en hiervan een doopattest en een attest van uw dooppastoor hebt neergelegd, wil niet zeggen dat er dient te worden uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Indien een asielzoeker geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid/oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering en de kennis van het nieuw gekozen geloof, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Gelet op het

geheel van bovenstaande vaststellingen kan er niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerde bekering tot het protestantisme. Het voorgelegde doopattest en het schrijven van D. H. wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uit uw verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat de inhoud van uw doopattest niet correct is (DVZ, vraag 15), waardoor er geen bewijswaarde aan de documenten kan gehecht worden. Opvallend is trouwens dat u aanvankelijk D. H. bij naam kan noemen als de pastoor die u gedoopt heeft (DVZ, vraag 15), om vervolgens aan te geven dat u de naam niet kent van de pastoor die u gedoopt heeft (DVZ, vraag 15), om uiteindelijk te stellen dat u enkel de voornaam Duncan kent en zijn familienaam niet kent (CGVS, p.3).

Het feit dat u van bepaalde zaken binnen het christendom wel op de hoogte bent werpt geen ander licht op bovenstaande vaststelling. Bovendien blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat het louter hebben van interesse in het christendom geen aanleiding vormt voor vervolging vanwege de Iraanse autoriteiten. Uit bovenvermelde informatie blijkt daarenboven zelfs dat wanneer men als bekeerde moslim niet aan evangelisatie doet en men zijn geloof in alle discretie beleeft, er geen redenen zijn om aan te nemen dat men hierdoor problemen met de autoriteiten zal ondervinden. Indien men niet naar buiten treedt met zijn christelijke geloofsovertuiging kan men zijn christelijke geloof in Iran belijden. Verreweg de meeste volgelingen van christelijke kerken in Iran zijn goed in staat hun geloof binnen deze grenzen te belijden. Dit geldt zowel voor personen die binnen het christelijke geloof werden geboren als voor bekeerde moslims.

Wat betreft uw bewering dat de Iraanse autoriteiten misschien op de hoogte kunnen zijn van uw bekering doordat het filmpje van het gebed voor uw doopsel zichtbaar is op de website van Carelinks ministries en dat ook in het geval van een terugkeer naar Iran uw bekering aan het licht zou kunnen komen tijdens een controle bij aankomst (CGVS, p. 16), moet vooreerst worden opgemerkt dat dit loutere veronderstellingen en blote beweringen zijn. Op de website is overigens louter en alleen uw voornaam te zien. Bovendien moet ook opgemerkt worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de reële kans op vervolging/ moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een religieus dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Gelet op het feit dat uw bekering geenszins als overtuigend kan worden bestempeld kunt u geenszins aannemelijk maken dat u hierom bij een terugkeer naar Iran in de problemen kan komen. Gezien u geenszins aannemelijk gemaakt heeft oprecht interesse te vertonen in het christendom/bekeerd te zijn, kan worden besloten dat het voor u ook niet onoverkomelijk zou zijn moeite te doen om het filmpje van de website te laten verwijderen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat u op amper 10 maanden tijd drie keer asiel heeft aangevraagd waarbij u zich keer op keer bedient van bedrieglijke verklaringen waardoor besloten dient te worden tot een manifest misbruik van de asielprocedure en dat u deze aanwendt om andere doeleinden dan het verkrijgen van internationale bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande bevindingen te wijzigen. Uw shenasnameh bevat louter persoonsgegevens die hier niet ter discussie staan. Het papier met adressen van kerken in België doet evenmin afbreuk aan bovenstaande conclusies. De overige door u neergelegde documenten werden reeds besproken.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd als bijlage aan uw administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending "van de materiële motiveringsplicht en het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel en schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 EVRM en artikel 9 EVRM". "Ondergeschikt" in een tweede middel meent verzoeker in aanmerking te kunnen komen voor de "subsidiaire bescherming". Verzoeker stelt dat "Voorliggende beslissing, genomen door het CGVS is derhalve niet enkel strijdig met artikel 1 van het vluchtelingenverdrag van 1951, doch tevens met artikel 9 EVRM en artikel 3 EVRM. Bovendien is er in geval van terugwijzing van de heer Ghashgaiezadeh een schending van het non-refoulement-principe".

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken bij zijn verzoekschrift:

"3. Iranese Convocatie

4. Attest van doopsel dd. 04/10/2014

5. International Campaign for Human Rights, the cost of Faith: persecution of Christian Protestants and converts in Iran, 2013

6. Uittreksel uit de Iraanse Grondwet

7. Liana Aghajanian, Iran 's Oppressed Christians, 14/03/2014

8. Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Iran: Teachings, interpretations and knowledge of Christianity among non-ethnic Christians, 18/03/2014

9. Landeninfo, report: Iran: Christians and Converts, 07/07/2011

10. Katrina Lantos Swett, Iran vs. its people: Abuses against religious minorities, Georgetown journal of international affairs, 20/06/2013

11. *Uittreksel uit Human Rights Council, report of the special rapporteur on the situation of human rights in the Islamic republic of Iran, A/hrc/22/56,28/02/2013".*

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag (CG nr. 0920316BZ), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 17 november 2014 in toepassing van 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."*

2.6. Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.7. Huidig beroep heeft een devolutieve werking; het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt.

Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn derde asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste en tweede asielaanvraag heeft uiteengezet, met name dat hij in Iran problemen kende omwille van het drinken van alcohol. In dit verband stelt de bestreden beslissing terecht: *"In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag ten dele steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvragen hebt uiteengezet. U hebt immers een convocatiebrief neergelegd ter staving van uw verklaring in het kader van uw eerste asielaanvraag (3de AA DVZ, vraag 15 en 18). In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele*

wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. U hebt hiertegen geen beroep aangetekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Evenmin werpt de door u neergelegde kopie van een convocatiebrieven een ander licht op de uitkomst van uw eerste asielaanvraag. Er dient immers gewezen te worden op het feit dat documenten, om bewijskrachtig te zijn, dienen te kaderen in een geloofwaardig asielrelaas, hetgeen, zoals reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag is gebleken, niet het geval is."

Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de asielinstantie, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verder is een document slechts één element in het asielrelaas en hangt de bewijswaarde af van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Aan de fotokopie van een convocatiedoor de Iraanse autoriteiten (stuk 3 bij verzoekschrift of de usb-stick bij asielaanvraag) kan bezwaarlijk bewijswaarde worden gehecht aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerlei knip- en plakwerk (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135) en zoals de bestreden beslissing terecht opmerkt verzoekers verklaringen over zijn beweerd problemen niet geloofwaardig zijn.

2.8. Verzoeker voegt bij zijn derde asielaanvraag een bijkomend motief, met name dat hij zich heeft bekeerd tot het christendom. De bestreden beslissing stelt hieromtrent dat er echter fundamenteel kan *"worden getwijfeld aan de oprechtheid van uw bekering tot protestant. In oktober 2014 liet u zich dopen door pastoor D. H., verbonden aan de 'Christadelphians', een aftakking van de protestanten. Vastgesteld moet worden dat u in feite geen notie heeft van de specifieke eigenheden van de Christadelphians terwijl u wel door hen werd gedoopt. Zelf haalde u aan als protestant te zijn gedoopt en had u nog nooit het woord Christadelphian in de mond genomen vooraleer u hiermee werd geconfronteerd (CGVS, p. 6-10). U kon louter en alleen vertellen dat de Christadelphians een tak vormen van het protestantisme"*. Voorts worden enkele pertinente tekortkomingen van verzoekers geloofskennis opgesomd en ten slotte besluit de commissaris-generaal *"Het machtig zijn van de kern van een nieuwe religie mag beschouwd worden als een minimumvereiste alvorens te kunnen spreken van een oprechte interesse die kan lijden tot het zich effectief bekeren en aansluiten bij die nieuwe religie. Het feit dat u verklaart te zijn gedoopt en hiervan een doopattest en een attest van uw dooppastoor hebt neergelegd, wil niet zeggen dat er dient te worden uitgegaan van een geloofwaardige bekering. Indien een asielzoeker geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid/oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering en de kennis van het nieuw gekozen geloof, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerd bekering tot het protestantisme. Het voorgelegde doopattest en het schrijven van D. H. wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uit uw verklaringen afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat de inhoud van uw doopattest niet correct is (DVZ, vraag 15), waardoor er geen bewijswaarde aan de documenten kan gehecht worden. Opvallend is trouwens dat u aanvankelijk D. H. bij naam kan noemen als de pastoor die u gedoopt heeft (DVZ, vraag 15), om vervolgens aan te geven dat u de naam niet kent van de pastoor die u gedoopt heeft (DVZ, vraag 15), om uiteindelijk te stellen dat u enkel de voornaam Duncan kent en zijn familienaam niet kent (CGVS, p.3)"*.

2.9. Verzoeker stelt dat hij oorspronkelijk een Islamiet was uit Iran. *"Zijn afkeer van zijn geloof en het Islamitische regime dat aan de macht is toonde zich reeds in zijn gedragingen in Iran zelf. Hij werd meermaals betrapt op het nuttigen van alcoholische dranken en bracht zo zowel zichzelf als zijn familie in gevaar. Toen hij op een avond betrapt werd tijdens een routinecontrole liep dit uit tot een gevecht met de Basij (een van de politiemachten te Iran), dit mondde uit in een politieke discussie. (stuk 3) Hierna diende hij te vluchten teneinde zijn leven en dit van zijn familie niet langer in gevaar te brengen. Dit gaf echter geen aanleiding tot het verkrijgen van de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus, daar hij niet binnen de definitie van vluchteling conform het Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen uit 1951 viel. Eens in België begon hij zich te verdiepen in andere religieuze mogelijkheden en alternatieven. Toen hij hier met zijn Iraanse vriend M. over sprak, kwam deze aandragen met het protestantisme, de Christadelphians om precies te zijn. Zij praatten hier uitvoerig over en verzoeker kreeg een aantal boeken teneinde zich hierin te kunnen verdiepen. Op 4 oktober was de leider van deze groepering in België en regelde M. een ontmoeting, die leidde tot een doopsel van*

verzoeker in deze religie. (stuk 4) Sinds dit ogenblik is de heer Ghashgaiezadeh officieel een bekeerde protestant uit Iran. Verzoeker verklaarde meermaals vrees te hebben voor vervolging in zijn land van herkomst, te meer nu hij effectief is bekeerd is er een zeer grote kans dat hij zal worden gearresteerd met minstens een zeer langdurige gevangenisstraf tot gevolg. Het is echter meer waarschijnlijk dat hij de doodstraf zal krijgen. (International Campaign for Human Rights, the cost of Faith: persécution of Christian Protestants and converts in Iran, 2013, stuk 5) Dit wacht hem niet enkel omdat hij zich heden heeft bekeerd tot het protestantisme, doch om de enkele reden dat hij zich heeft bekeerd en dat hij zich al jaren afzet tegen het strikte Islamitische regime dat tot op heden in Iran aan de macht is."

2.10. Verzoeker kan niet gevolgd worden waar hij beweert dat hij in Iran reeds problemen had met zijn godsdienst en zich wilde bekeren. Verzoeker wilde alcohol drinken en kreeg hierdoor een probleem met de voorschriften van de overheid in Iran die een striktere versie van de islam opleggen. Dit betekent niet dat hij afvallig was of zijn godsdienst de rug toekeerde. Dit kan evenmin blijken uit verzoekers houding bij zijn aankomst in België. Immers nergens heeft verzoeker initieel verklaard dat hij de intentie had zich te bekeren en daarom zijn land had verlaten. Hij wilde zich enkel onttrekken aan een sociaal striktere omgeving. Ook de bewering in het verzoekschrift dat verzoeker actief op zoek ging om zich te bekeren kan niet afgeleid worden uit verzoekers verklaringen bij het CGVS. Integendeel hieruit kan slechts het omgekeerde blijken, namelijk dat een zekere M. van wie verzoeker geen nadere gegevens kan geven en enkel een telefoonnummer heeft, aan bekering deed en dat hij verzoeker en andere Iraniërs hiertoe heeft aangesproken en teksten gaf om te lezen (CGVS-gehoor p. 2-3). Dat verzoeker zoals hij in het verzoekschrift stelt deze trachtte "onmiddellijk in te studeren, doch gelet op zijn persoonlijke omstandigheden was dit niet voor de hand liggend. Toch ontdekte hij gestaag dat hij deze religie wel wou aanhangen en dat hij met zijn hart geloofde dat dit een stap in de goede richting zou zijn" kan geenszins blijken nu verzoeker ook thans nog geen elementaire kennis heeft van de godsdienst die hij beweerdelijk aanhangt. Verzoeker is immers gedoopt door een priester die hem onbekend is en met wie hij amper contact had en zou toegetreden zijn tot een tak van het christendom die hem eveneens onbekend is, met name de protestante Christadelphians. Zowel uit het CGVS-gehoor (p.8-12) als ter terechtzitting bevestigt verzoeker dat hij weinig kennis heeft van het christendom. Verzoeker voegt ter terechtzitting nog toe dat hij net tot het protestantisme van de Christadelphians was toegetreden omdat hij onmiddellijk werd toegelaten zonder dat een zekere kennis gevraagd werd wat wel het geval was voor de andere protestantse kerken. Verzoeker stelt ter terechtzitting dat hij niet bekend is met de geloofsgemeenschap van de Christadelphians in België. Hij zou nu naar een andere protestantse kerk gaan waar Farsi gesproken wordt maar waarvan hij noch de naam, noch de protestantse strekking kent. Verzoekers bewering dat hij zich aangetrokken voelde tot het christendom omdat "Indien je in het christendom afzweert van uw zonden en gelovig wordt, zullen je zondes vergeven worden en je een nieuw leven zal hebben. Dat maakte het aantrekkelijk en blij, dat zo makkelijk je zondes kunnen vergeven worden en dat je weer gelovig kunt worden" kan evenmin als een uiting van een drang naar de diepere waarden van een geloof worden afgeleid.

2.11. Verzoeker kan, met uitzondering van de vermelding dat de Christenen gemakkelijk vergeven worden van hun zonden en hij als christene alcohol kan drinken, geen enkele concrete en persoonlijk doorleefde, activiteit, programma, zienswijze, bekeringsverloop of -moment, bekeringsreden(en) of andere anekdote, noch een werkelijke bekering, aanhalen die de waarachtigheid van zijn geloofsovertuiging kan aantonen. Aangezien de beslissing om zich te bekeren een ingrijpende invloed heeft op een persoon en zijn familie en bovendien niet enkel inhoudt dat men toegelaten wordt in de nieuwe religieuze gemeenschap maar ook dat men zich afkeert van zijn oude geloof, kan verwacht worden dat verzoeker zijn bekering en zijn nieuwe religie uitvoerig kan toelichten alsook zijn vastberaden en volgehouden inspanningen hiertoe. Verzoeker faalt hier echter op alle punten. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan verzoekers bekering. De argumenten in het verzoekschrift waar naar de bijbel wordt gewezen (Handelingen 16:30-34 en Rom. 10:9) zijn niet relevant in zoverre verzoeker niet aantoonde dat hij werkelijk stappen heeft gezet om toe te treden tot de christelijke geloofsgemeenschap. Verzoeker toont niet aan dat het doopsel voor hem meer is dan een ritus of een symbool. Hij heeft zich niet in het minst voorbereid op dit doopsel en de priester die hem doopte heeft evenmin enige inspanningen van verzoeker gevergd. De loutere bewering van verzoeker dat hij in Jezus gelooft was voldoende (zie CGVS-gehoor) terwijl verzoeker ter terechtzitting niet betwist dat ook de islam Jezus als een van de vele profeten erkent. De documenten neergelegd inzake verzoekers doop en geloof kunnen dan ook niet aantonen dat verzoeker werkelijk is toegetreden tot een nieuw geloof, laat staan een geloofsgemeenschap. De video die op het web zou zijn geplaatst komt voor als een loutere beslissing van verzoeker in het kader van de asielpcedure en daarenboven betwist verzoeker niet dat hij bezwaarlijk kenbaar is zodat niet kan worden ingezien waarom hij hiervoor zou vervolgd worden.

2.12. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat verzoeker met de verwijzing naar de artikelen 12 en 13 van de grondwet van Iran niet aantoonde dat hij, indien nog zou worden aangenomen dat hij bekeerd is *-quod non-*, zou worden vervolgd in Iran. Immers verzoeker heeft ook in België geen noemenswaardige godsdienstige activiteiten, kent de bijbel niet, noch de pijlers -en zelfs de naam- van zijn beweerdelijk nieuw geloof. Verzoeker blijft bij een theoretische uiteenzetting die de pertinente motieven van de bestreden beslissing niet kunnen weerleggen of leiden tot hervorming van de bestreden beslissing.

2.13. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier en het verzoekschrift, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

2.14. Waar het verzoekschrift nog wijst op het “non refoulement-beginsel” zoals bepaald in artikel 33 van het Internationaal verdrag van Genève van 28 juli 1951, betreft dit verbod tot uitzetting of terugleiding enkel vluchtelingen terwijl werd besloten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en voorts is hoger bepaald dat verzoeker evenmin een ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet niet aannemelijk heeft gemaakt en aldus evenmin een schending van artikel 3 EVRM. De schending van dit beginsel kan bijgevolg niet dienstig worden aangevoerd.

2.15. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK